

Sentencja

Artykuły 17 WE i 18 CE stoją na przeszkodzie temu, by w okolicznościach takich jak w sprawach przed sądem krajowym, warunków zgodnie z którym, aby móc skorzystać ze stypendium edukacyjnego przyznawanego tytułem odbycia nauki w państwie członkowskim innym niż to, którego nauka ta powinna stanowić kontynuację kształcenia, trwającego przynajmniej rok odbytego na terytorium państwa członkowskiego pochodzenia tych ostatnich.

(¹) Dz.U. C 121 z 20.5.2006 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid- Hiszpania) — Navicon SA przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-97/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 15 pkt 5 — Pojęcie „czarteru statków morskich” — Zgodność ustawy krajowej dopuszczającej wyłącznie zwolnienie czarteru całkowitego)

(2007/C 315/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Navicon SA

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Wykładnia art. 15 pkt 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie czarteru

statków morskich — Uwzględnienie lub nie czarteru częściowego — Zgodność z dyrektywą ustawy krajowej dopuszczającej wyłącznie zwolnienie czarteru całkowitego

Sentencja

1) Artykuł 15 pkt 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. należy interpretować w taki sposób, że dotyczy on zarówno czarteru całkowitego, jak i czarteru częściowego statków używanych do żeglugi na pełnym morzu. Przepis ten sprzeciwia się zatem przepisom krajowym, takim jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które przyznają zwolnienie od podatku od wartości dodanej jedynie w przypadku czarteru całkowitego rzeczonych statków.

2) Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy umowa będąca przedmiotem toczącego się przed nim postępowania spełnia przesłanki umowy czarteru w rozumieniu art. 15 pkt 5 szóstej dyrektywy 77/388/EWG, zmienionej dyrektywą 92/111/EWG.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy)) — Ludwigs — Apotheke München Internationale Apotheke przeciwko Juers Pharma Import-Export GmbH

(Sprawa C-143/06) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Artykuły 28 WE i 30 WE — Artykuły 13 i 13 Porozumienia EOG — Produkty lecznicze przywożone bez wydawanego przez państwo przywozu pozwolenia na dopuszczenie do obrotu — Zakaz reklamy — Dyrektywa 2001/83/WE)

(2007/C 315/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ludwigs — Apotheke München Internationale Apotheke

Strona pozwana: Juers Pharma Import-Export GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalny — Landgericht Hamburg — Wykładnia art. 86 ust. 2 tiret trzecie dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, str. 67) zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 136, str. 34) — Zakres stosowania — Ustawodawstwo krajowe zakazujące importerowi przesyłania do aptek cenników produktów leczniczych, które nie będąc objęte krajowym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu, mogą być jednakże przedmiotem przywozu

Sentencja

Oceny zakazu reklamy, takiego jak przewidziany w § 8 Heilmittelwerbe-gesetz (ustawy o reklamie w sektorze ochrony zdrowia), nie należy dokonywać w świetle dotyczących reklamy przepisów dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., lecz w świetle art. 28 WE i 30 WE oraz w świetle art. 11 i 13 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. Artykuł 28 WE i art. 11 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym stoją na przeszkodzie takiemu zakazowi, w zakresie w jakim ma on zastosowanie do rozprowadzania wśród farmaceutów wykazów nie zatwierdzonych produktów leczniczych, których przywóz z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym jest dozwolony w drodze wyjątku, a które to wykazy zawierają wyłącznie informacje dotyczące nazwy handlowej, rozmiarów opakowania, mocy i ceny tych produktów leczniczych.

(¹) Dz.U. C 121 z 20.5.2006 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2007 r. — Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zois Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis, Thomas Bolossis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-167/06 P) (¹)

(Odwołanie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Skarga na podstawie art. 226 WE — Traktowanie skarżących przez Komisję — Zasady dobrej administracji, uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa — Zakres — Artykuł 21 WE — Prawo do wniesienia petycji — Zakres ustaleń Rzecznika Praw Obywatelskich)

(2007/C 315/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zois Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis, Thomas Bolossis (przedstawiciele: G. Dellis i G. Adonakopoulos, dikigoro)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Konstantinidis, pęnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie Komninou i in. przeciwko Komisji (T-42/04), którym Sąd oddalił jako bezzasadną skargę o odszkodowanie z tytułu szkód moralnych poniesionych rzekomo przez skarżących w wyniku postępowania Komisji w odpowiedzi na ich skargę dotyczącą finansowania wspólnotowego oczyszczalni ścieków w Preveza w Grecji

Sentencja

1) Uchyła się postanowienie Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie Komninou i in. przeciwko Komisji (T-42/04) w zakresie, w jakim Sąd nie rozpatrzył zarzutu dotyczącego naruszenia art. 21 ust. 2 i 3 WE.

2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.